Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split,Gundulićeva 29a

Poslovni broj: Kž-83/2023-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Splitu u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda Nevena Cambja, kao predsjednika vijeća, Marie Majić i Damira Romca, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ane Papić, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Maria Barišića, zbog kaznenih djela iz članka 139. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. i članka 235. stavka 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19– dalje u tekstu: KZ/11) i dr., odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovnog broja K-1460/2020-46 od 19. prosinca 2022., u sjednici održanoj 12. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Maria Barišića kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski kazneni sud u Zagrebu, na temelju članka 544. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda broj 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 – dalje u tekstu: ZKP/08), stavljena je izvan snage presuda kojom je izdat kazneni nalog tog suda poslovnog broja K-1460/2020 od 28. kolovoza 2020. Potom je optuženi Mario Barišić proglašen krivim zbog počinjenja kaznenih djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11 i oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. KZ/11. Za svako počinjeno kazneno djelo prvostupanjski sud optuženom Mariu Barišiću prethodno je utvrdio pojedinačne kazne zatvora i to zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. u vezi sa stavkom 1., a na temelju članka 139. stavka 2. KZ/11, kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a za kazneno djelo iz članka 235. stavka 1. KZ/11, na temelju iste odredbe, kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci. Potom na temelju članka 51 KZ/11 optuženi Mario Barišić osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci, nakon čega mu je na temelju članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda na način da se jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci neće izvršiti, ako optuženik u vremenu provjeravanja od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkama 1. i 6. ZKP/08 optuženom Mariu Barišiću naloženo je platiti troškove kaznenog postupka u

iznosu paušala od 1.000,00 kn/132,72 eura i to u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude uplatom u državni proračun.

2. Protiv ove presude žalbu je podnio optuženi Mario Barišić po braniteljici Rajki Narančić, odvjetnici u Zagrebu, kao i po braniteljici Gorani Miljević, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Miljević i partneri j.t.d. sa sjedištem u Zagrebu. Međutim kako se žalbe podnesene po braniteljicama međusobno nadopunjuju, to su ocijenjene kao jedinstvena žalba optuženika. Tako optuženik pobija presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i odluke o kazni, s prijedlogom da se prvostupanjska presuda preinači na način da ga se oslobodi optužbe odnosno da se prvostupanjska presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zatraženo da se optuženika i njegove braniteljice obavijesti o sjednici vijeća na kojoj će se odlučivati o njegovoj žalbi.

3. Odgovor na žalbu optuženika nije podnesen.

4. Prije održavanja sjednice vijeća u suglasju s člankom 474. stavkom 1. ZKP/08 spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, koje ga je, po obavljenom uvidu, vratilo ovom sudu na daljnje postupanje.

5. Na sjednicu vijeća nije postupio optuženi Mario Barišić za kojeg se obavijest o održavanju sjednice vijeća vratila sudu neuručena s naznakom kako je optuženik odselio s adrese na kojoj mu je obavijest upućena, iz čega se zaključuje kako optuženik nije izvijestio sud o promjeni adrese prebivanja, a što je bio dužan napraviti. Na sjednicu vijeća nisu pristupile ni uredno obaviještene braniteljice optuženika Rajka Narančić, odvjetnica u Zagrebu i Gorana Miljević, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Miljević i partneri j.t.d. sa sjedištem u Zagrebu, kao što nije pristupila ni Županijska državna odvjetnica u Splitu niti netko od njezinih zamjenika, iako su sve uredno primile obavijesti o održavanju sjednice vijeća. Sukladno navedenom sjednica vijeća održana je u odsutnosti optuženika, njegovih braniteljica i državnog odvjetnika u suglasju s člankom 475. stavkom 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11,121/11 - pročišćen tekst, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17,126/19 - Rješenje Ustavnog suda i 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 - dalje u tekstu: ZKP/08-26).

6. Žalba optuženog Maria Barišića nije osnovana.

7. Optuženik u žalbi navodi kako presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka i to iz članka 468. stavka 1. točke 11., stavka 2. i stavka 3. ZKP/08. U odnosu na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08 optuženik u žalbi samo paušalno navodi kako se prvostupanjska presuda ne može ispitati jer je njezina izreka nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima presude, a da u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama odnosno da su ti razlozi potpuno nejasni i u znatnoj mjeri proturječni, a o odlučnim činjenicama da postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju tih isprava i iskaza danim u postupku i samih tih isprava i iskaza. U odnosu na bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. i stavka 3. ZKP/08 optuženik u žalbi ne obrazlaže na koji način bi te bitne povrede odredaba kaznenog postupka bile počinjene.

8. Ispitujući prvostupanjsku presudu u povodu istaknutih žalbenih navoda, ali i u povodu žalbe optuženika, a po službenoj dužnosti na temelju članka 486. stavka 1. točke 1. ZKP/08-26 ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio da bi bila počinjena istaknuta bitna povreda odredaba kaznenog postupka, ali ni koja druga povreda odredaba koja je propisana citiranom odredbom. Naime, izreka prvostupanjske presude je jasna i neproturječna, u skladu je sa svojim razlozima, u presudi su izneseni jasni i neproturječni razlozi o svim odlučnim činjenicama te ne postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju tih isprava i iskaza danima u postupku i samih tih isprava i iskaza. Nadalje, prvostupanjski sud nije teško povrijedio pravo na pravično suđenje optuženiku zajamčeno Ustavom i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, niti se presuda temelji na nezakonitom dokazu, a koje je bitne povrede odredaba kaznenog postupka optuženik samo pravno označio u svojoj žalbi.

9. Optuženik pobijajući pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog po prvostupanjskom sudu u žalbi analizira izvedene dokaze na način da mu idu u prilog, smatrajući kako prvostupanjski sud nije na objektivan način analizirao provedene materijalne i personalne dokaze jer da su svi izvedeni dokazi u suprotnosti s iskazom oštećenog žrtve Gorana Korolije. Nadalje, u pretežitom dijelu žalbe optuženik iznosi tijek dokaznog postupka, detaljno citirajući iskaze oštećenog žrtve Gorana Korolije, iskaz svjedokinje Kristine Barišić, svjedokinje Sandre Bojić Korolija te svjedoka Mate Domazeta, pri čemu dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza svjedoka žrtve Vedrana Korolije.

9.1. Međutim protivno takvim navodima žalbe prvostupanjski sud pravilno je i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, a za svoja utvrđenja je iznio detaljne, uvjerljive i logički obrazložene razloge, koje kao valjane prihvaća i ovaj sud.

9.2. Sasvim ispravno je prvostupanjski sud prihvatio vjerodostojnim iskaz žrtve Vedrana Korolije budući da je navedeni tijekom cijelog postupka u bitnim, odlučnim okolnostima iskazivao jasno, određeno i dosljedno. Tako je navedeni naveo kako je inkriminirane prigode između njega i optuženika došlo do verbalnog sukoba u kontekstu dugotrajno narušenih sudskih odnosa i prijepora oko korištenja zajedničkog prostora i sjenice, kojom prilikom mu je optuženik izrekao prijetnje „ubit ću te“, nakon čega da je vidio optuženika kako prilazi njegovom vozilu i u ruci drži ključ i prolazi pokraj vozila, a nakon toga je zamijetio svježe ogrebotine na karoseriji vozila. Ovakav iskaz oštećenog žrtve prvostupanjski je sud doveo u vezu s ostalim izvedenim dokazima, osobito s iskazom svjedokinje Sandre Bojić Korolija, koja potvrđuje postojanje dugotrajnih sukoba između njezinog supruga oštećenika žrtve i optuženika, kao i da je došlo do konflikta inkriminirane zgode, nakon čega je njezin suprug bio vidno uznemiren. Iako navedena svjedokinja nije neposredno vidjela sam trenutak nastanka oštećenja vozila niti je čula cjelokupni sadržaj izrečenih prijetnji, to samo za sebe ne dovodi u pitanje vjerodostojnost njezinog iskaza niti vjerodostojnost iskaza oštećenog žrtve budući da njezin iskaz predstavlja posrednu potvrdu konfliktne situacije između njezinog supruga i optuženika gledao u kontekstu ukupnih događaja.

9.3. Suprotno navodima žalbe optuženika, prvostupanjski sud je ispravno zaključio kako eventualne razlike u iskazima pojedenih svjedoka i oštećenog žrtve glede sporednih okolnosti događaja, poput mjesta na kojem se nalazilo dijete optuženika, točna pozicija svjedokinje Sandre Bojić Korolija ili preciznog redoslijeda pojedinih radnji, nisu od odlučnog značaja niti dovode u pitanje vjerodostojnost iskaza oštećenog

žrtve u njegovim bitnim i odlučnim dijelovima. Naime, riječ je o detaljima koji su, s obzirom na protek vremena i konfliktni karakter događaja, očekivano podložni određenim odstupanjima prilikom reprodukcije istog od strane i svjedoka i oštećenog žrtve, dok su iskazi oštećenog žrtve Gorana Korolije i svjedokinje Sandre Bojić Korolija u odlučnim okolnostima ipak suglasni i međusobno se nadopunjuju.

9.4. Isto tako, optuženik u žalbi ističe kao svjedokinja Sandra Bojić Korolija nije čula neposredno riječi prijetnje koje je bi on uputio njezinom suprugu u odnosu na kazneno djelo prijetnje iz čanka 139. stavka 2. u svezi sa stavkom 1. KZ/11, što govori u prilog zaključku kako prijetnje nisu ni izrečene. Međutim, potrebno je istaknuti kako za ostvarenje bića tog kaznenog djela nije nužno da prijetnju neposredno čuju i druge osobe, osim one komu je ta prijetnja upućena, već je jedino odlučno da je izrečena prijetnja objektivno podobna izazvati osjećaj straha i ugroženosti kod osobe kojoj je upućena, a što je sasvim pravilno prvostupanjski sud utvrdio. Stoga bez obzira što osim oštećenog žrtve nitko drugi nije čuo upućene mu prijetnje od strane optuženika, ta okolnost ne dovodi u pitanje pravilnost zaključka prvostupanjskog suda u pogledu njegove dokazanosti.

9.5. Također nije osnovan ni žalbeni navod da nitko nije neposredno vidio optuženika kao oštećuje vozilo oštećenog žrtve i da nema dovoljno dokaza za zaključak o počinjenju kaznenog djela iz članka 235. stavka 1. KZ/11 od strane optuženika. Međutim, ono što optuženik gubi iz vida kako je oštećeni žrtva Goran Korolija sasvim jasno naveo, a u čemu je bio i dosljedan, da je vidio trenutak kada je optuženik ključem kojeg je držao u ruci prošao pokraj njegovog vozila, nakon čega je utvrdio oštećenja na vozilu u vidu ogrebotine. Nadalje, činjenica da su između optuženika i oštećenog žrtve postojali dugotrajno narušeni odnosi, ne znači nužno nevjerodostojnost iskaza oštećenog žrtve Gorana Korolije, osobito kada je njegov iskaz u odlučnim okolnostima dosljedan, logičan i u bitnom suglasan iskazu svjedokinje Sandre Bojić Korolija.

9.6. Također je prvostupanjski sud obranu optuženika ocijenio nevjerodostojnom u dijelu u kojem poriče počinjenje inkriminiranih djela jer je ista usmjerena isključivo na izbjegavanje krivnje, a nije potvrđena drugim izvedenim dokazima. Pri tome nije bez značaja činjenica da i sam optuženik priznaje postojanje verbalnog sukoba s oštećenikom žrtvom i postojanje dugotrajno narušenih odnosa među njima čime se na određeni način potvrđuje postojanje motiva optuženika za inkriminirano postupanje. Jednako tako, sasvim ispravno prvostupanjski sud nije prihvatio ni iskaz svjedokinje Kristine Barišić, u djelu u kojem poriče da bi njezin suprug, optuženik, počinio kaznena djela za koja je pobijanom presudom proglašen krivim, s obzirom da je riječ o osobi bliskoj optuženiku i očigledno je da ima interes svojim iskazom pogodovati njegovom položaju u kaznenom postupku.

10. Iako optuženik u uvodu žalbe navodi kako presudu pobija zbog „svih žalbenih osnova iz članka 467. točke od 1. do 4. ZKP/08“, a što podrazumijeva i žalbu zbog odluke o kazni, u nastavku žalbe ni jednim navodom ne obrazlaže tu žalbenu osnovu. Međutim, ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu i u tom dijelu te je utvrdio kao je prvostupanjski sud ispravno utvrdio i na odgovarajući način vrednovao sve okolnosti koje su u smislu članka 47. KZ/11 od utjecaja na izbor vrste i mjere kazne. Sasvim ispravno je prvostupanjski sud kao olakotnu okolnost optuženiku cijenio njegovu dosadašnju neosuđivanost, obiteljske prilike jer je oženjen i otac dvoje maloljetne djece, uredno je zaposlen i uzdržava obitelj, dok je kao otegotnu na dogovarajući način cijenio izraženu upornost u postupanju optuženika, a s obzirom da su kaznena djela

počinjena u kontekstu dugotrajnog i intenzivnog sukoba s oštećenikom žrtvom te ukupnu kriminalnu količinu iskazanu u poduzimanju dviju protupravnih radnji u kratkom periodu na štetu iste žrtve. Stoga i prema ocijeni ovog suda izrečene pojedinačne, a potom jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 9 mjeseci primjerene su težini i pogibljenosti počinjenih kaznenih djela, stupnju krivnje optuženika. Međutim kako optuženik ipak do sada nije osuđivan, koja okolnost je od iznimnog značaja, pravilno je prvostupanjski sud zaključio kako za potpuno ostvarenje svrhe kažnjavanja propisane člankom 41. KZ/11, primjerno je izreći uvjetnu osudu s rokom provjeravanja od 3 godine. Naime, samom prijetnjom izvršenja kazne zatvora, u slučaju da optuženik u roku provjeravanja počini koje novo kazneno djelo, utjecati će se na optuženika da korigira svoje postupanje i da u buduće ne čini kaznena djela, a isto tako izrazit će se društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela, jačati će se povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, a također će se utjecati i na sve ostale da poštuju pravni poredak i ne čine kaznena djela.

11. Budući da žalbenim navodima optuženik nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude, a njezinim ispitivanjem nisu utvrđene ni povrede zakona iz članka 476. stavka 1. ZKP/08-26, na koje su pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju članka 482. ZKP/08-26 odbiti žalbu optuženika kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Split, 12. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća

Neven Cambj

NEVEN CAMBJ

Elektronički potpisano: 20.05.2026T15:06:15 (UTC:2026-05-20T13:06:15Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 47a4ede7-3866-44b5-b2e6-a1c96fc78974

Županijski sud u Splitu

Broj zapisa: **9-30887-ef53a**

Kontrolni broj: **0d432-1724d-ca665**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.